

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លេខបុរាណ

សុតចេបុរាណ

Jeff Pippenger

2023-12-02

ផុតរលាន់ទាំងបុរាណ គំណាងឲ្យបុរាណគិតសាសនាគ្រឹះឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ បុរាណគិតសាសនានោះ

គួរឲ្យមានជានិមិត្តរូបដោយសុតចេបុរាណអង្គចុងក្រោយនៃគរយូដា ចាប់ពីម៉ាណាសនៃឆ្នាំ 677 មុន គ.ស. រហូតដល់សង្គ្រាម ឆ្នាំ 586 មុន គ.ស.

នៃក្នុងបន្ទាត់កំណើតមុនដំបូងបំផុត លក្ខណៈមួយនៃការប្រទានអំណាចដល់ទេវតាទីមួយគឺជានិមិត្តរូបមួយដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណអ្វីមួយដែលមានលក្ខណៈទូទាំងពិភពលោក។ នៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 សាររបស់ទេវតាទីមួយគួរឲ្យមានប្រទានអំណាច ហើយបន្ទាប់មកសារនោះគួរឲ្យមាននូវការសង្ខេបនិយមសេកកម្មមុនបំផុតនៃក្នុងពិភពលោក។

«ចលនានៃការយាងមកវិញ ក្នុងឆ្នាំ 1840–44

គឺជាការបង្ហាញដ៏រុងរឿងនៃព្រះចេស៊ីតារបស់ព្រះ; សាររបស់ទេវតាទីមួយ

គួរឲ្យមាននូវការសង្ខេបនិយមសេកកម្មមុនបំផុតនៃពិភពលោក»។ The Great Controversy, 611.

ដោយន័យទំនាយ នៃពេលវេលានោះ ទេវតាក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១០ បានចុះមក

ហើយដាក់ជើងមួយលើដីនៃដី និងជើងមួយទៀតលើសមុទ្រ។ អ្នកស៊ីវិលយក

បានកំណត់ថា នោះជានិមិត្តរូបមួយនៃវិសាលភាពទូទាំងពិភពលោករបស់សារនោះ។

«គរិយាបច្ចេកវិទ្យា ដល់ដាក់ជើងមួយលើសមុទ្រ និងជើងមួយទៀតលើដី

បង្ហាញអំពីវិសាលភាពដ៏ទូលំទូលាយនៃការប្រកាសសារនោះ។

វានឹងឆ្លងកាត់ផ្ទៃទឹកដ៏ធំទូលាយ ហើយគួរឲ្យមានប្រកាសនៃក្នុងប្រទេសផ្សេងៗ

នោះដល់ទូទាំងពិភពលោកដោយ»។ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

សេចក្តីប្រកាសនៃក្រឹត្យទីមួយរបស់ស៊ីវិល គឺជាក្រឹត្យមួយសម្រាប់ពិភពលោកទាំងមូល។

នៃឆ្នាំដំបូងនៃស៊ីវិលសុតចេស៊ីតា

ដើម្បីបិទបញ្ចប់បន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូក្រីស្ទតាមមាត់យេស៊ូប្រកាសសម្រេច

ព្រះយេស៊ូបានជំរុញវិញ្ញាណរបស់ស៊ីវិលសុតចេស៊ីតា

ដូច្នេះទូទាំងប្រកាសទូទាំងនគរបស់ទូទាំងមូល

ហើយក៏បានចង់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដ៏ថា៖ «ស៊ីវិល សុតចេស៊ីតា

មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា ព្រះយេស៊ូជាព្រះនៃស្ថានសួគ៌

បានប្រទានអស់ទាំងនគរនៃដីនៃដីមកឲ្យ

ហើយទូទាំងបង្គាប់ឲ្យសង្គមវិហារមួយសម្រាប់ទូទាំងនៃក្រុងយេរូសាឡឹម

ដែលស្ថិតនៅក្នុងយូដា។ ក្នុងចំណោមបុរាណដ៏រស់នៅទាំងអស់

គឺអ្នកណាខ្លះនៃទីនោះ? សូមឲ្យព្រះរបស់គាត់ស្ថិតនៅជាមួយគាត់

ហើយសូមឲ្យគាត់ឡើងទៅក្នុងយេរូសាឡឹម ដែលស្ថិតនៅក្នុងយូដា

ហើយសង់ព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវជាព្រះនរោត្តមអរិយ (ទ្រង់ជាព្រះ)
ដល់សុចិត្តនៃក្រុងយេរូសាឡឹម។
ហើយអ្នកណាដែលនាំសេចក្តីក្នុងនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រប់គ្រងក្នុងនាមនៃព្រះយេស៊ូវ
សូមឲ្យមនុស្សនោះក្នុងនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រប់គ្រងក្នុងនាមនៃព្រះយេស៊ូវ
ដោយទ្រព្យសម្បត្តិ និងដោយសក្តិចិត្តច្រើន ព្រមទាំងតម្លៃសម្បត្តិចិត្ត
សម្រាប់ព្រះវិហាររបស់ព្រះដល់សុចិត្តនៃក្រុងយេរូសាឡឹម។ នោះមគ្គុទ្ទេសក៍យ៉ូដា
និងបន្តបន្ទាប់ ព្រមទាំងពួកសង្ឃ និងពួកលោក
បានក្រោកឡើងជាមួយនឹងអស់អ្នកដទៃទៀតបានជំរុញវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ
ឲ្យឡើងទៅសង់ព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ ដល់សុចិត្តនៃក្រុងយេរូសាឡឹម។ អស្រ័យ
១:១-៤។

ដូចដែលទេវតាទីមួយគួរឲ្យមាននាំទៅដល់សុចិត្តនៃបេសេកកម្មគ្រប់គ្រងក្នុងនាមនៃព្រះយេស៊ូវ
កន្លះ នៃចុងទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០
ស្វ័យភ័ក្ត្រកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងថាជាសត្វចេនៃ «នគរទាំងអស់នៃលើផែនដី»
ខណៈដែលគាត់ប្រកាសក្តីត្រូវទីមួយ។ ការយាងចុះមករបស់ទេវតានៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១០
ជានិច្ចដែលបង្កើន វាយតម្លៃ កំណត់ថា «មិនគិតជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់ផ្ទាល់»
មានលក្ខខណៈព្យាករណ៍ដូចគ្នានឹងទេវតាដ៏មានអំណាចនៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៨។ បងស្រី
វាយតម្លៃ កំណត់ថា គោលបំណងនៃទេវតាទីមួយ
គឺដូចគ្នានឹងគោលបំណងរបស់ទេវតានៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៨។

«ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ជូនទៅដើម្បីមានអំណាចមួយអង្គឲ្យចុះមក ហើយព្រះមានដល់អ្នកសុ
នាក្នុងលើផែនដីឲ្យគ្រប់គ្រងខ្លួនសម្រាប់ការយាងមកលើកទីពីររបស់ព្រះអង្គ។
ខណៈដែលទេវតានោះចាកចេញពីភូមិមានរបស់ព្រះយេស៊ូវនៃស្ថានសួគ៌
មានពន្លឺដ៏ភ្លឺច្បាស់ និងពោរពេញដោយសិរីល្អអយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់មួយ នាំមុខគាត់។
ខ្ញុំគួរឲ្យមានបុរាណថា បេសេកកម្មរបស់គាត់គឺដើម្បីបំប្លែងផែនដីដោយសិរីល្អអរម្មរបស់គាត់
ហើយព្រះមានមនុស្សអំពីព្រះពិរោធរបស់ព្រះដល់កំពុងមកដល់»។ Early Writings, 245.

ការផុតពីអំណាចដល់ទេវតាទីមួយ
ជានិមិត្តសញ្ញាមួយដែលបញ្ជាក់បន្ថែមអំពីធាតុសកលលោកទូទាំងពិភពលោក។
សារទីមួយនៃក្នុងសម័យព្រះគ្រីស្ទ
គួរឲ្យមានផុតពីអំណាចនៃពិរោធព្រះគ្រីស្ទទទួលបុណ្យជ័យជំនះ។ ព្រះគម្ពីរបញ្ជាក់ថា
អ៊ីស្រាអែលទាំងមូលបានចេញទៅឯទីរោងចក្រស្ថាន ដើម្បីប្រគល់សាររបស់យ៉ូហាន។

នោះក្នុងយេរូសាឡឹម និងស្រុកយូដាទាំងមូល ព្រមទាំងតំបន់ទាំងអស់ជុំវិញទន្លេយ៉ែរដាន
បានចេញទៅរកគាត់ ហើយបានទទួលបុណ្យជ័យជំនះពីគាត់នៃក្នុងទន្លេយ៉ែរដាន
ដោយសារភាពហាបរបស់ខ្លួន។ ម៉ាថាយ 3:5, 6

កិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទគួរឲ្យមានដឹកនាំទៅកាន់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ
ហើយក្នុងន័យព្យាករណ៍នោះ ពិភពលោកទាំងមូលគួរឲ្យមានទាញនាំមកកាន់ទន្លេយ៉ែរដាន
ជាកន្លែងនៃពិធីបុណ្យជ័យជំនះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ទោះជាយ៉ាងណា ពិធីបុណ្យជ័យជំនះ
និងអធិបតីកំណត់នៃពិរោធព្រះគ្រីស្ទបានទទួលបុណ្យជ័យជំនះ នោះ
គួរឲ្យមានដឹកនាំទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូល។

ឈ្មោះយេស៊ូវគឺម មានន័យថា «ព្រះនឹងក្រោកឡើង»
ហើយនៃពិរោធពិធីបុណ្យជ័យជំនះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ខណៈយ៉ូហាននាំព្រះគ្រីស្ទឡើងចេញពីទឹក និមិត្តរូបនៃ «ការក្រោកឡើង» ចេញពីផ្ទះទឹក បានក្លាយជាធាតុមួយនៃការប្រទានអំណាចនោះ។

នៅក្នុងខន្តប្រដាប់នៃសៀវភៅអេសេភី ដលើយើងបានដកស្រង់រួចហើយ ខន្តប្រដាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណការផ្តល់វិញ្ញាណប័ត្ររបស់អស់អ្នកដែលបានព្រះរាជក្រឹត្យនោះ ដោយពាក្យថា៖ «នោះមគ្គុទ្ទេសន្តរៈ និងបន្ថែមមិន ព្រមទាំងពួកសង្គម និងពួកលើ និងអស់អ្នកដែលព្រះបានលើកវិញ្ញាណរបស់គេឡើង ក៏ក្រោកឡើង ដើម្បីឡើងទៅសង់ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់ ដលើនៃក្រុងយេរូសាឡឹម»។ នៅពេលសារីមួយត្រូវបានប្រទានអំណាច នោះមានការក្រោកឡើង ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយឈ្មោះយេហូវ៉ាគីម។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ សារដំបូងនៃលទ្ធផលមហិការបស់ទេវតាទីបី ត្រូវបានប្រទានអំណាច ដូចដែលបានកំណត់ដោយការប្រទានអំណាចដល់សារដំបូងនៃ លទ្ធផលមហិការបស់ទេវតាទីមួយ។ បងស៊ី White បានអធិប្បាយអំពីការបំផុសឱ្យមានការក្រោកឡើងនោះ។

«ឥឡូវនេះ មានពាក្យថា ខ្ញុំបានប្រកាសថា ទីក្រុងញូវយ៉កនឹងត្រូវបានបោះបង់ចោលដោយរលកយកសម្បជញ្ញៈ? ការនេះ ខ្ញុំមិនដឹងនោះទេនិយាយឡើយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា ខណៈដែលខ្ញុំមើលឃើញអាការៈជំងឺកំពុងសង់ឡើងនៅទីនោះ ជាន់លើជាន់ថែមទៀត ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឈុតហត្ថេន៍គួរឱ្យរន្ធត់យ៉ាងណាខ្លះនឹងកើតឡើង នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់នឹងក្រោកឡើង ដើម្បីបញ្ចេញជ័យជំនះដ៏យ៉ាងខ្លាំង! នៅពេលនោះ ពាក្យក្នុងវិវរណៈ 18:1-3 នឹងបានសម្រេចជាការពិត។” ជំពូកទីដប់ប្រាំបីទាំងមូលនៃគម្ពីរវិវរណៈ គឺជាការព្រមានអំពីអ្វីដែលកំពុងមកលើផែនដី។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនមានពន្លឺជាក់លាក់ណាមួយទាក់ទងនឹងអ្វីដែលកំពុងមកលើទីក្រុងញូវយ៉កទេ គឺមានតែថា ខ្ញុំដឹងថា នៅថ្ងៃណាមួយ អាការៈជំងឺនៅទីនោះនឹងត្រូវបានបំផុសឱ្យដួលរលំ ដោយការបង្កើន និងការក្រឡាប់ក្រឡង់ដោយអំណាចរបស់ព្រះ។ តាមរយៈពន្លឺដែលបានប្រទានមកខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងថា សេចក្តីវិនាសកំពុងមាននៅក្នុងលោកិយ។ ពាក្យតម្លៃពីព្រះអម្ចាស់ ការបោះតម្លៃដល់អំណាចដ៏ខ្លាំងក្លារបស់ទ្រង់ ហើយសំណង់ដ៏ធំមហិការនេះនឹងដួលរលំ។ ឈុតហត្ថេន៍នានានឹងកើតឡើង ដលើសេចក្តីគួរឱ្យខ្លាចរបស់វា យើងមិនអាចស្រមៃបានឡើយ»។ Review and Herald, July 5, 1906.

នៅពេលនៃការផុតពីអំណាចដល់សារីមួយ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សមួយសតវត្សរ៍នៃសិបបួនពាន់ពាន់ អម្ចាស់ «បានក្រោកឡើង» ដើម្បី «ផ្តើមឱ្យផ្សព្វផ្សាយដ៏រុងរឿងយ៉ាងគួរឱ្យសង្ស័យសង្ស័យ»។ ឈ្មោះយេហូវ៉ាគីម ជានិមិត្តរូបនៃការផុតពីអំណាចដល់សារីមួយ។ នៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 អម្ចាស់បានក្រោកឡើងពីបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ហើយយាងចុះមកផែនដី និងឈរលើដី និងសមុទ្រ។ នៅព្រះរាជក្រឹត្យទីមួយរបស់ស្វីស ពួកស្រីនោះត្រូវបានក្រោកឡើង។ យេហូវ៉ាគីម ជានិមិត្តរូប មិនមែនគឺជាតំណាងនៃអំណាចដល់ទេវតាទីមួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែគឺជាតំណាងឱ្យការផុតពីអំណាចដល់ទេវតាទីមួយផងដែរ។

យហ្វេយ៉ាគីម តំណាងឲ្យសុតចេតិយមួយក្នុងចំណោមសុតចេតិយអង្គចុងក្រោយ
ប៉ុន្តែគាត់ក៏តំណាងឲ្យសុតចេតិយបុរាណក្នុងចំណោមសុតចេតិយអង្គ
ដដែលនាំទៅដល់ការបំផុសឲ្យយុទ្ធសាស្ត្រមជ្ឈិមផងដែរ។ នាមរបស់សុតចេតិយអង្គនោះ
មានន័យបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា សុតចេតិយអង្គនោះ គឺ ម៉ាន៉ាស អាម៉ូន យ៉ូស៊ីស
យហ្វេអាហាស យហ្វេយ៉ាគីម យហ្វេយ៉ាគីន និងសេដេគោ។

ក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ពួកមីលលើកយក ម៉ាណាស តំណាងឲ្យពលរដ្ឋនៃប្រទេស
គីនដៀនឆ្នាំ 1798។ ម៉ាណាសមានន័យថា «បណ្តាលឲ្យភូមិចេតិយ» ហើយនៅក្នុងឆ្នាំ 1798
នោះឯង ស៊ីរីស្តេយានក្រុងទីរួម ត្រូវបានគេបំភ្លេចចោលអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ។
ម៉ាណាសជាមួយក្នុងចំណោមសុតចេតិយអង្គបំផុត
ហើយមានលក្ខណៈពុទ្ធសាសនាដ៏ល្អប្រសើរណាស់។

សុតចេតិយអង្គចុងក្រោយនៃយុទ្ធសាស្ត្រ តំណាងឲ្យបុរាណសាស្ត្រនៃផ្នែកលាន់ទាំងបុរាណ
ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ឆ្នាំ 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ មនសុស
ជាសុតចេតិយអង្គមួយក្នុងចំណោមសុតចេតិយទាំងបុរាណ
ហើយក្នុងនាមជាសុតចេតិយអង្គមួយនៃបុរាណ គាត់បានជានិមិត្តរូបដល់សេដេគោ
ដដែលជាសុតចេតិយអង្គចុងក្រោយនៃសុតចេតិយទាំងបុរាណ។
ព្រះយស្សីតង្វែងតំណែងអត្តសញ្ញាណទីបញ្ចប់ជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើម។ សេដេគោ
ដដែលជាសុតចេតិយអង្គចុងក្រោយនៃបុរាណ
ត្រូវបាននាំទៅក្នុងទ្វារភាពនៃការជាប់ជាល្អលើយន្តហោះបីឡាន។
សុតចេតិយអង្គមួយនៃសុតចេតិយចុងក្រោយទាំងបុរាណ
ក៏ត្រូវបាននាំទៅក្នុងការជាប់ជាល្អលើយន្តហោះបីឡានដែរ ដោយជានិមិត្តរូបនៃការនាំសុត
ចេតិយអង្គចុងក្រោយទៅក្នុងការជាប់ជាល្អលើយន្តហោះបីឡាន។

ព្រះអម្ពចាស់បានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ម៉ាណាស និងទៅកាន់បុរាណដ៏រស់នៅ
ប៉ុន្តែក៏ពួកគេមិនព្រមស្តាប់ឡើយ។ ហេតុដូច្នេះហើយ
ព្រះអម្ពចាស់បាននាំមហេន្ទ្រការទី៣របស់សុតចេតិយអង្គមកលើពួកគេ
ដដែលបានចាប់ម៉ាណាសនៅកណ្តាលបន្ទាល់ ចងគាត់ដោយច្បាប់
ហើយនាំគាត់ទៅក្នុងហាបីឡាន។ កាលគាត់ស្ថិតនៅក្នុងទុក្ខខវេទនា
គាត់បានទទួលអង្គរដល់ព្រះអម្ពចាស់ជាព្រះនគរ
ហើយបានបន្ទាបខ្លួនយ៉ាងខ្លាំងនៅចំពោះព្រះនិបុព្វបុរសរបស់គាត់
ហើយបានអធិស្ឋានដល់ទ្រង់។ ទ្រង់ក៏បានព្រមទទួលការទូលអង្គរបស់គាត់
ហើយស្តាប់ពាក្យទទួលរបស់គាត់ ព្រមទាំងនាំគាត់ត្រឡប់មកក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រវិញ
ចូលក្នុងរាជ្យរបស់គាត់។ នោះម៉ាណាសហោសឺងថា ព្រះអម្ពចាស់ ទ្រង់ជាព្រះ។ ២
រហូតសត្វ ៣៣៖១០-១៣។

បទពិសោធន៍របស់ម៉ាណាសក្នុងការមកដល់ការស្គាល់ថា ព្រះអម្ពចាស់ទ្រង់ជាព្រះ នោះ
ត្រូវបានសម្រេចឡើងដោយការត្រូវបានដកចេញពីនគរបស់គាត់
ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានសុដារឡើងវិញទៅកាន់នគរបស់គាត់។ និប្បិកុនសោ
ដូចជាម៉ាណាសដែរ បានមកដល់ការស្គាល់ព្រះអម្ពចាស់
នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានដកចេញពីនគរបស់គាត់
ហើយត្រឡប់មកត្រូវបានសុដារឡើងវិញ។

ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងនោះ ខ្ញុំ និប្បិកុនសោ
បានលើកក្នុងកែវរបស់ខ្ញុំឡើងទៅស្តុកស្តុក

ហើយការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំពុំមានគួរឡប់មកឯខ្មែរវិញ
ហើយខ្ញុំពុំមានប្រទានពរដល់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ហើយខ្ញុំពុំមានសរសើរ
នឹងគោរពដល់ព្រះអង្គគង់លើមានព្រះជន្មមរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច
ដល់អំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះអង្គគង់អំណាចគ្រប់គ្រងដ៏អស់កល្បជានិច្ច
ហើយរាជ្យរបស់ព្រះអង្គសុចរិតសុចរិតពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយ
ហើយប្រជាជនទាំងអស់នៅលើផែនដីគួរឲ្យមានបំណងដូចជាគ្មានអ្វីសោះ
ហើយព្រះអង្គគប្បីត្រួតត្រាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គក្នុងពលបរិវារនៃស្តេចស្តេច
និងក្នុងចំណោមអ្នកសុភមង្គលនៅលើផែនដី
ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចរារាំងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ ឬទូលសួរព្រះអង្គថា
«តើព្រះអង្គកំពុងផ្ទុយអ្វី?» មានឡើយ។ នៅពេលដង្ហែនោះ
សូមារតីរបស់ខ្ញុំពុំមានគួរឡប់មកឯខ្មែរវិញ ហើយសម្រាប់សិរីលុះអនាគតរបស់ខ្ញុំ
កិត្តិយស និងរសមីរបស់ខ្ញុំពុំមានគួរឡប់មកឯខ្មែរវិញ ហើយទីបំរើកុសា
និងមហាមនុគ្រីរបស់ខ្ញុំពុំមានស្រងែរកខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំគួរឲ្យមានបង្កកើតឲ្យរឹងមាំឡើងវិញក្នុងរាជ្យរបស់ខ្ញុំ
ហើយសច្ចក្តីថ្មលថ្ងៃនូវដំបូរស្ទើរលើសលប់គួរឲ្យមានបន្ទុកមកលើខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ
នឿយក្រសោរ សូមសរសើរ លើកតម្កល់ និងគោរពដល់សុតចេតនាស្តេចស្តេច
ដល់ការងារទាំងអស់របស់ព្រះអង្គសុទ្ធជាសច្ចក្តីពិត
ហើយផ្តល់ទាំងអស់របស់ព្រះអង្គជាការិនិច្ឆ័យដ៏ត្រឹមត្រូវ
ហើយអស់អ្នកគង់លើផែនដីនៅក្នុងអំណត្ត
ព្រះអង្គមានព្រះចេតនាអាចបន្តទាបពួកគេបាន។ ដានីយ៍លេខ ៤:៣៤-៣៧។

បទពិសោធន៍របស់ម៉ាណាសេ គួរឲ្យមានបំពេញលើនឿយក្រសោរ។ ម៉ាណាសេកំណត់ឲ្យ
«ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់» ក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់សុតចេតនាអង្គចុងក្រោយ
និងការមកដល់នៃព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីការជាប់ជាល្អលើអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ។
នឿយក្រសោរកំណត់ឲ្យ «ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់»
ក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រនៃព្រះរាជក្រឹត្យទាំងបី ដូចដល់ឆ្នាំ 1798 ជា «ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់»
ក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រនៃផ្នែករលាន់ទាំងបួនពីរ។
នៅក្នុងខ្មែរទាំងឡាយដល់ទីបញ្ចប់គោរពយោង
នឿយក្រសោរមានទទួលការយល់ដឹងរបស់ខ្លួនគួរឡប់មកវិញនៅ
«ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ»។ «ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ»
ក៏គួរឲ្យមានយោងដល់ផងដែរ នៅក្នុងដានីយ៍លេខ ជំពូក ១២។

ប៉ុន្តែ ច្បាប់ទៅតាមផ្តល់របស់ឯងរហូតដល់ទីបញ្ចប់; ឧបិក្កដានឹងសម្រាក
ហើយនឹងឈរនៅក្នុងចំណែករបស់ឯង នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ។ ដានីយ៍លេខ
12:13។

«ទីបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ» នៅក្នុង ដានីយ៍លេខ ជំពូក ១២ គឺជា «គុណចុងបញ្ចប់»
ពីព្រោះ ដានីយ៍លេខ គួរឲ្យមានបុរេបំណងទៅ «រហូតដល់ទីបញ្ចប់»។ នៅគុណនោះ ដានីយ៍លេខ
នឹង «ឈរនៅក្នុងចំណែករបស់ខ្លួន»។ ការ «ឈរនៅក្នុងចំណែករបស់ខ្លួន»
មានន័យថា បំពេញគោលបំណងរបស់ខ្លួន ដល់ ដានីយ៍លេខ មានផ្ទុយ
នៅពេលសៀវភៅរបស់គាត់គួរឲ្យមានបើកបង្ហាញនៅទីបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ
ដល់ជាគុណចុងបញ្ចប់។ នៅគុណនោះ នឹងមាន «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង»
ដល់ពួកអ្នកបុរាណវិទ្យានឹងយល់។ នៅទីបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយរបស់ នឿយក្រសោរ
«ការយល់ដឹង» របស់ទ្រង់មានគួរឡប់មកវិញដល់ទ្រង់។

«នៅពេលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានកិច្ចការពិសេសមួយឲ្យមនុស្សសណ្តមន្ត្រី
គាត់ត្រូវតែឈរនៅក្នុងភាគកិច្ចការ និងទីកន្លែងរបស់ខ្លួន
ដូចដែលដឹងយ៉ាងណាម្នាក់
ដោយត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីបំពេញតាមការហៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់
និងត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីបំពេញព្រះបំណងរបស់ទ្រង់»។ Manuscript Releases,
volume 6, 108.

ម៉ាណាស តំណាងឲ្យ «គ្រាចុងបញ្ចប់»
នៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃតួចបីអង្គចុងក្រោយរបស់យូដា ហើយនិយមន័យស្រដៀង
តំណាងឲ្យ «គ្រាចុងបញ្ចប់» នៅក្នុងក្រឹត្យបី។ បន្ទាប់ពីម៉ាណាស គឺកូនបុរសរបស់ទ្រង់
គឺអាម៉ូន។

អាម៉ូន មានន័យថា «ការបណ្តុះបណ្តាល» ហើយតំណាងឲ្យរយៈពេលមួយ ដែលមាន
«ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង» ដែលនឹងបណ្តុះបណ្តាល «អ្នកប្រុងប្រយ័ត្ន»
ក្នុងសារដែលត្រូវបានបើកគ្នា។ បន្ទាប់មក អាម៉ូន ត្រូវបានបន្តដោយ យ៉ូសៀស
ជាស្តេចតម្លៃគត់ក្នុងចំណោមស្តេចទាំងប្រាំពីរដែលមានបុរាណសាស្ត្រនិយាយអំពី
ទោះបីជាស្តេចសម្បត្តិក៏ដោយ។

យ៉ូសៀស មានន័យថា «មូលដ្ឋានរបស់ព្រះ» ហើយតំណាងឲ្យការបង្កើតឲ្យមានម៉ូននៃ
សេចក្តីពិតទាំងឡាយដែលត្រូវបើកគ្នាចេញពី «ពេលវេលាចុងបញ្ចប់»។
ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដែលអាម៉ូនបានតំណាងនោះ ត្រូវបានវិលមក មិឡូលី
ប្រមូលរៀបចំជាប្រព័ន្ធច្បាំង តាមរយៈការដឹកនាំរបស់កាព្រីយ៉ែល
និងទេវតាបរិសុទ្ធដទៃទៀត។ កិច្ចការរបស់មិឡូលីត្រូវបានតំណាងដោយឈ្មោះ យ៉ូសៀស
ដូចជាគាត់បានបង្កើតមូលដ្ឋាននៃចំណេះដឹង។
នៅមានអ្វីជាច្រើនទៀតដែលត្រូវកំណត់អំពីយ៉ូសៀស
ប៉ុន្តែយើងនឹងបន្តទៅកាន់កូនបុរសរបស់គាត់ គឺ យេហូវាអាស។

យេហូវាអាសមានអាយុមុខបីឆ្នាំកាលដែលទ្រង់ចាប់ផ្តើមសោយរាជ្យ
ហើយទ្រង់បានសោយរាជ្យនៅក្នុងយេរូសាឡឹមអស់រយៈពេលបីខែ។
ឯនាមមាតារបស់ទ្រង់គឺហាមូថាល ជាកូនស្រីរបស់យេរោម ពិលីបណា។
ទ្រង់បានប្រព្រឹត្តកំហែងអំពីអាក្រក់នៅព្រះនគររបស់ព្រះយេហូវា
តាមគ្រប់យ៉ាងដែលបុព្វបុរសរបស់ទ្រង់បានប្រព្រឹត្ត។
ហើយផ្លូវនៃនគរបានចងទ្រង់ទុកនូវវិបុល ក្នុងស្រុកហាមាត
ដើម្បីកុំឲ្យទ្រង់សោយរាជ្យនៅក្នុងយេរូសាឡឹម
ហើយបានដាក់ស្រុកនោះឲ្យបង្អួចសារអាក្រក់ជាប្រាកដមួយរយៈកាល
និងមាសមួយកាឡង់។ ហើយផ្លូវនៃនគរបានតែងតាំងអលោគីម កូនរបស់យ៉ូសៀស
ឲ្យជួយជាស្តេចជំនួសយ៉ូសៀសជាបិតារបស់គាត់
ហើយបានបង្ហាញឈ្មោះគាត់ទៅជាយេហូវាគីម រួចបាននាំយេហូវាអាសចេញទៅ
ហើយគាត់បានទៅស្រុកអេលីព្យូ និងស្ថាបនានៅទីនោះ។ ២ ពុទ្ធសាស្ត្រកុសត្រា
២៣:៣១-៣៤។

យេហូវាអាស មានន័យថា «ព្រះយេហូវាបានចាប់យក» ហើយគាត់ត្រូវបានផ្លូវនៃនគរ
ចាប់យក។ យេហូវាអាស កូនបុរសរបស់យ៉ូសៀស ត្រូវបានផ្លូវនៃនគរ ចាប់យក
ហើយត្រូវបានជំនួសដោយបងប្អូនបុរសរបស់គាត់ គឺអេលីយ៉ាគីម ដែលមានន័យថា
«ព្រះនៃការលើកឡើង»។ បន្ទាប់មក ផ្លូវនៃនគរ

មានបុគ្គលម្នាក់ឈ្មោះអាលីយ៉ាគីមទៅជា យហ្គេយ៉ាគីម ដដែលមានន័យថា «ព្រះនឹងលើកឡើង»។
ការបុគ្គលម្នាក់ឈ្មោះ គឺជានិមិត្តសញ្ញាទំនាក់ទំនងសញ្ញាសញ្ញាចិត្ត
ហើយនៅពេលដែលសាវ័នប្រកាសប្រទានអំណាច
ព្រះទ្រង់ចូលទៅក្នុងសញ្ញាសញ្ញាចិត្តជាមួយនឹងបុរាណដ៏មួយក្រុម ខណៈដែលទ្រង់កំពុង
តែងតាំងកាត់ប្រជាជនសញ្ញាសញ្ញាចិត្តមុនមួយក្រុមក្នុងពេលតែមួយ។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ ចក្រភពអូគ្រីយ៉ា
ដដែលគ្រូបាទកំណត់ដោយខ្មោចខ្មោចទាំងបួន
ដដែលគ្រូបាទដោះលែងអស់រយៈពេលបីរយក្រៅសិបមួយឆ្នាំ និងដប់ប្រាំថ្ងៃ
គ្រូបាទវិចិត្រចិត្តឡើងវិញ ឬដូចជាឈ្មោះ Jehoahaz មានន័យថា ពួកវាគ្រូបាទ «ចាប់យក»។
នៅពេលដែលគ្រូបាទនោះ Eliakim គ្រូបាទតែងតាំងជាស្តេច
ហើយឈ្មោះរបស់គាត់គ្រូបាទបុគ្គលទៅជា Jehoiakim ដដែលមានន័យថា
«ព្រះនឹងក្រោកឡើង»។ បន្ទាប់ពី Jehoiakim មានបុត្ររបស់គាត់គឺ Jehoiachin
ដដែលមានឈ្មោះប្រើនៅក្នុងបទគម្ពីរ។

ឈ្មោះ Jehoiachin មានន័យថា «ព្រះអម្ចាស់នឹងតាំងឡើង និងបង្កើតឲ្យរឹងមាំ»។
គាត់ជាកូនរបស់ Jehoiakim ហើយគាត់សម្គាល់ការមកដល់របស់ទេវតាទីពីរនៃរដ្ឋនិទាយរដ្ឋ
ឆ្នាំ 1844 ខណៈដែលព្រះ «មានតាំងឡើង និងបង្កើតឲ្យរឹងមាំ»
សុំដៃឬតស៊ូតង់ថ្មីពីគ្រូបាទ។ សាររបស់ទេវតាទីពីរគ្រូបាទផ្តល់អំណាចដោយសារនៃ
Midnight Cry ហើយ Jeconiah និង Coniah មានន័យថា «ព្រះនឹងបង្កើតឲ្យរឹងមាំ»។
ឈ្មោះទាំងបី ដដែលនីមួយៗមានន័យដូចគ្នា កំណត់ឲ្យការភ្ជាប់ Midnight Cry
ទៅនឹងសាររបស់ទេវតាទីពីរ។

នៅក្នុងការចាក់បង្កាច់ក្រោយនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងអំឡុងពេល Loud Cry
នោះ មនុស្សមួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់គ្រូបាទបោះត្រា។
ការបោះត្រាមនុស្សមួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់ គ្រូបាទកំណត់ជាមុននៅក្នុង
Midnight Cry នៃពេលនា Millerite ហើយ Jehoiachin ដដែលគ្រូបាទហៅថា Jeconiah និង
Coniah ផងដែរ គឺជានិមិត្តរូបនៃការបោះត្រា។

«ដូចដែលយើងមានជីវិតរស់នៅ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ទោះបីជា កូនីយ៉ា
កូនរបស់យហ្គេយ៉ាគីម ស្ថិតចេសាសន៍យូង
ជាត្រាបោះសញ្ញាទៅលើព្រះហស្តស្នាមរបស់យើងក៏ដោយ
ក៏យើងនឹងដកអ្នកចេញពីទីនោះដែរ។ ហើយយើងនឹងប្រគល់អ្នកទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃ
របស់ពួកអ្នកដដែលស្រវឹងរកជីវិតអ្នក
ហើយទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ពួកអ្នកដដែលអ្នកខ្លាចមុខ
គឺទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ប្រើកូនសោរ ស្ថិតចេហ្សាប៊ីឡាន
និងទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ពួកខាងដទៃ យើងនឹងបោះអ្នកចេញ
ពីទីនោះមុនដដែលមានបង្កើតអ្នកដង ទៅស្រុកមួយទៀត
ជាកន្លែងដែលអ្នករាល់គ្នាមិនមានកិច្ចទំនាក់ទំនងទៅទីនោះឡើយ; ហើយនៅទីនោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងស្លាប់។ ប៉ុន្តែ ទៅស្រុកដដែលពួកគេប្រកាសថាបង្កើតឡើងទៅវិញនោះ
ពួកគេនឹងមិនឲ្យបង្កើតទៅវិញឡើយ។ គេប្រសិន គឺកូនីយ៉ា
ជាប្រពន្ធដដែលគ្រូបាទមើលងាយ ហើយហាក់បែកបាក់
តើគាត់ជាភាគនៃមួយដដែលគ្រូបាទអ្នកណាពេញចិត្តឬ? ហេតុអ្វីបានជាគាត់
នឹងពូជពង្សរបស់គាត់ គ្រូបាទបោះចេញ
ហើយគ្រូបាទបោះទៅក្នុងស្រុកមួយដដែលពួកគេមិនស្គាល់ដូចនេះ? ឱដដែលដឹងអើយ

ផនែដីអើយ ផនែដីអើយ ចូរសុភាបំពុរៈបនុទ្ធលរបស់ពុរៈអម្ពចាស់។ យអេមោ 22:24-29»

យហេរ្យាគីន យកេនា និង កូនា តំណាងឲ្យពលរេលេនៃការបោះតុរ
នលោកលេងលេងទេវតាទីពីរត្រូវបានគេដាក់ជាមួយនឹងសារនៃការយកណុតាលអធិការ។
គាត់តំណាងឲ្យពលរេលេនៃការបោះតុររបស់អុនកលុងដងខ្នងលើ។
សុតចេអាកុរកនោះតំណាងឲ្យអុនកទាំងឡាយដែលជាកុម្មុឡឌីសដេលេលុងដងខ្នងលើ
ហើយនលោកកុនុងពលរេលេនៃការបោះតុរ
ពួកគេត្រូវបានដាក់ទុកជាមុនដើម្បីបិទទ្វារសញ្ញាសត្វសាហាវ
ដូចជាពួកគេត្រូវបានដាក់ចេញពីពុរៈឱសបរបស់ពុរៈអម្ពចាស់ជារៀងរហូត។

តុរាបោះពុម្ពពលរេលេនៃពុរៈអម្ពចាស់របស់ពុរៈ គឺជាតុររបស់ទ្រង់
ហើយអុនកទាំងឡាយដែលត្រូវបានដាក់ចេញពីពុរៈឱសបរបស់ពុរៈអម្ពចាស់
កុនុងអំឡុងពេលនៃការបោះតុរដល់មួយសន្លឹកស្រីបបួនពាន់នាក់ នោះ
ត្រូវបានដាក់ឲ្យផ្ទុយនឹងសរូហបិល ជាបុរសដែលកាន់ខ្ពស់សំណង់នៃ «បុរាណវិទ្យា»
នលោកកុនុងដៃរបស់គាត់។

ចូរនិយាយទៅកាន់សរូហបិល អភិបាលនៃសាសន៍យូដា ថា យើងនឹងកករើកដុនមែយ
នឹងផនែដី។ ហើយយើងនឹងផ្ដល់លំហូរដ៏ល្អនៃគម្រោងទាំងឡាយ
ហើយយើងនឹងបំផ្លាញកម្រិតនៃគម្រោងរបស់សាសន៍ដទៃទាំងឡាយ
ហើយយើងនឹងផ្ដល់លំហូរទេវតាមហាំង និងអុនកដដែលនិយាយនោះទាំងនោះ
ហើយសរទាំងឡាយ និងអុនកដដែលរបស់វានឹងដួលចុះ
គ្រប់គ្រាន់ដោយដាច់របស់បុរសខ្ពស់។ នលោកផនែនោះ ពុរៈយហេរ្យាគីនព្រឹកពលបរិវារ
មានពុរៈបនុទ្ធលថា ឱ សរូហបិល ជាអុនកបុរសរបស់យើង ជាកូនរបស់សាលជាល
ពុរៈយហេរ្យាគីនពុរៈបនុទ្ធលថា យើងនឹងយកអុនក
ហើយនឹងកែតាំងអុនកឲ្យដូចជាចិញ្ចចៀនតុរ
ដូចជាយើងបានផ្ដល់សរូហបិលអុនកហើយ ពុរៈយហេរ្យាគីនព្រឹកពលបរិវារ
មានពុរៈបនុទ្ធលដូចនេះ។ ហាកាយ ២:២១-២៣។

«ថ្មមដែលផ្ដល់ឲ្យដល់ពលរេលេង» ដដែលជា «បុរាណវិទ្យា» គឺជា «ក្រុងទម្រង់» នលោកកុនុងដៃរបស់
សរូហបិល ហើយគាត់ត្រូវបានតំណាងថាជា «ចិញ្ចចៀនតុរ»
ដដែលពុរៈបុរសម្រាប់បោះតុរលើមួយសន្លឹកស្រីបបួនពាន់នាក់។ ចិញ្ចចៀនតុរ ឬ «សញ្ញា»
នោះ ត្រូវបានដាក់លើអុនកដដែល «ដកដង្ហើមដៃ និងយំសោក»
ពីពុរៈអំពើគួរសមបំផ្លាញទាំងឡាយដែលកំពុងបុរាណវិទ្យាតុរនលោកកុនុងក្នុងយូសាឡីម។
ការដកដង្ហើមដៃ និងការយំសោក
នោះបញ្ជាក់អំពីសញ្ញាណនៃបទពិសោធន៍របស់អុនកដដែលត្រូវបានបោះតុរ
ហើយការដាក់សញ្ញា និងការយំសោក
គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃការផ្ដល់ឲ្យតបខាងក្នុងរបស់ពួកគេចំពោះដំណោះស្រាយនៃ
«បុរាណវិទ្យា»។ នោះគឺជាការសារភាពអំពីហេតុបង្កបង្កើនពួកគេ
និងអំពើហេតុបង្កបង្កើនពួកគេ។ នោះគឺជាការទទួលស្គាល់ថា
ពួកគេមិនបានដឹងជាមួយពុរៈទេ ហើយពុរៈក៏មិនបានដឹងជាមួយពួកគេដែរ
ចាប់តាំងពីការខកចិត្តនលោកផនែ 18 ខែកុកដា ឆ្នាំ 2020 មក។
នោះគឺជាការសាកល្បងដែលបានបរាជ័យនលោកឆ្នាំ 1863 កុនុងអំឡុងពេលនៃ ភីឡាដែលា
កំពុងផ្ដល់សុភមង្គលទៅជា ឡឌីស។
វាជាបុរសទេវតាមហេតុដូចជាមុននៃអំឡុងពេលនៃអុនកដដែលត្រូវបានតំណាងដោយ កូនចៀស

ត្រូវបានបង្កើតឡើងជានិរន្តរ៍ជាអិហ្សិប្រី ឡើយខ្មែរ ដ៏ល្អឯកខ្មែរ
ហើយអ្នកកងលែត្រូវបានកំណត់ដោយ សម្របប្រកប
ត្រូវបានបង្កើតឡើងជានិរន្តរ៍ជាអិហ្សិប្រី ភីឡាដែលភា ដ៏មានបុរាណ។

យោងតាមគំនិត ត្រូវបានស្ថាបនាដោយបន្តដោយ សង្គមគោ
ជាស្ថាបនាច្បាប់ក្រោយក្នុងចំណោមស្ថាបនាច្បាប់បុរាណ។ ដូច្នេះ ម៉ាស៊ីន កំណត់ឱ្យ ឆ្នាំ
1798 និង «ពេលវេលាច្បាប់បញ្ចប់» នោះ សង្គមគោ ត្រូវតែកំណត់ឱ្យ ថ្ងៃទី 22 ខែ តុលា
ឆ្នាំ 1844 នៅពេលដែលនិមិត្តភាពនេះនឹង «និយាយ ហើយមិនកុហកឡើយ»។ សង្គមគោ
គឺជាឈ្មោះនៃផ្លូវឡើងពីការបញ្ចូលគ្នានៃពាក្យហេប្រើពីរ។ ពាក្យមួយគឺ «យោង»
ហើយវាត្រូវបានផ្តល់ជាមួយនឹងពាក្យដ៏ល្អត្រូវបានបកប្រែក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក 8 ខ 14 ថា
«មានសម្ភារៈ»។ សង្គមគោ មានន័យថា ការសម្ភារៈអាចព្យាបាលរបស់ព្រះ
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 22 ខែ តុលា ឆ្នាំ 1844។

សង្គមគោបុរាណអង្គច្បាប់ក្រោយនៃយូដា
កំណត់ឱ្យបុរាណសាសនាស្ថាបនាដែលរីកចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ថ្ងៃទី 22
ខែ តុលា ឆ្នាំ 1844។ យោងតាម គឺជានិមិត្តភាពបញ្ចេញថ្ងៃទី 11 ខែ សីហា ឆ្នាំ 1840
ដែលវិញ្ញាបនបត្រកំណត់ឱ្យថ្ងៃទី 11 ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ 2001។
គាត់ជានិមិត្តភាពបញ្ចេញនៃការផ្តល់អំណាចដល់សាររបស់ទេវតាទីមួយ
ហើយគាត់ត្រូវបានណែនាំក្នុងខនីមួយៗនៃដានីយ៍លែ ជំពូកទីមួយ។ ដូច្នេះ ទិដ្ឋភាព
និងបរិបទនៃដានីយ៍លែ ជំពូកទីមួយ គឺជាការផ្តល់អំណាចដល់សាររបស់ទេវតាទីមួយ
ដូច្នេះត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់។ នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់
ព្រះគ្រីស្ទបានយាងចុះមកដោយមានសៀវភៅតូចមួយនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់
ដែលយូហានត្រូវបានបង្គាប់ឱ្យបរិភោគ។
នេះហើយជាមូលហេតុដែលការសាកល្បងលើកទីមួយនៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លែ
ទាក់ទងនឹងការបរិភោគ។

យើងនឹងបន្តបុរាណបទទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកឲ្យដឹងថា កូនមនុស្សសម្បើម
ចូរឱ្យព្រះរបស់អ្នកបរិភោគ
ហើយបំពេញព្រះរៀនរបស់អ្នកដោយសៀវភៅរម្យនេះ ដែលអញបុគ្គលឱ្យអ្នក។
នោះឲ្យក៏បានបរិភោគវា
ហើយវាមានរសជាតិផ្អែមដូចទឹកយូម៉ូននៅក្នុងមាត់របស់ឲ្យ។ អសេគោល 3:3